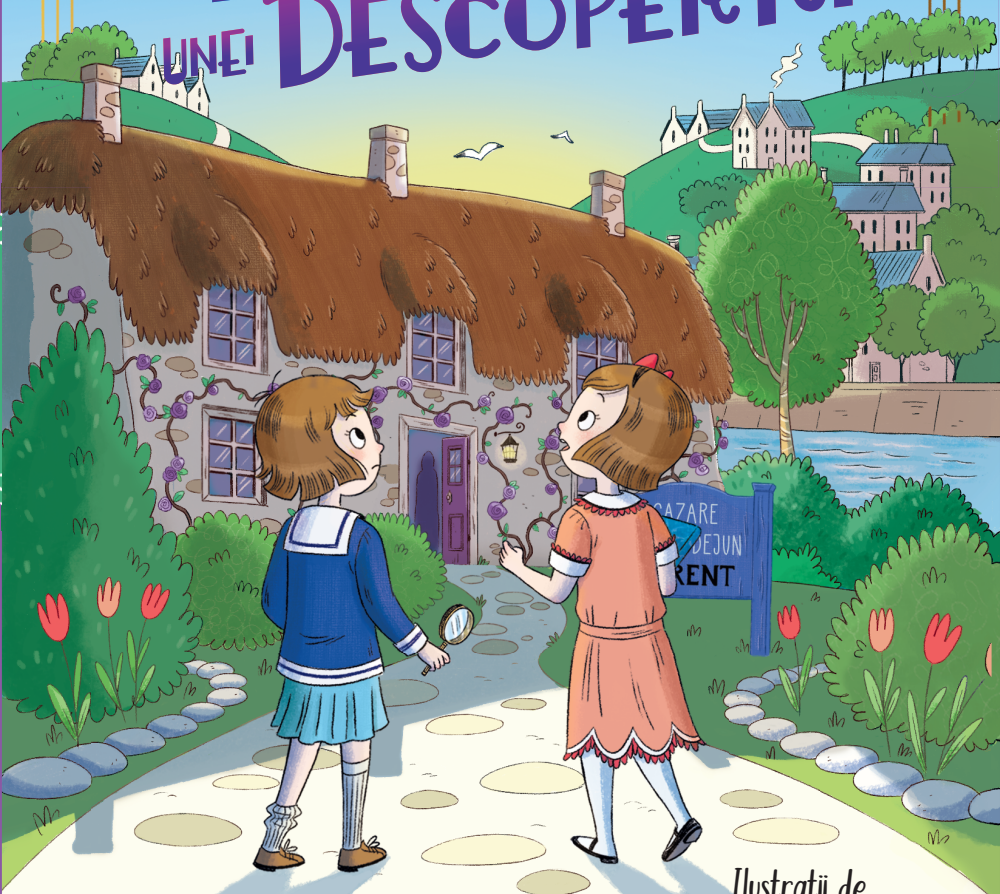

Christie și Agatha,
AGENȚIE DE DETECTIVI.

eu,
supererou

DISPARIȚIA UNEI DESCOPERIRI

PIP MURPHY

Ilustrații de
ROBERTA TEDESCHI

corint junior

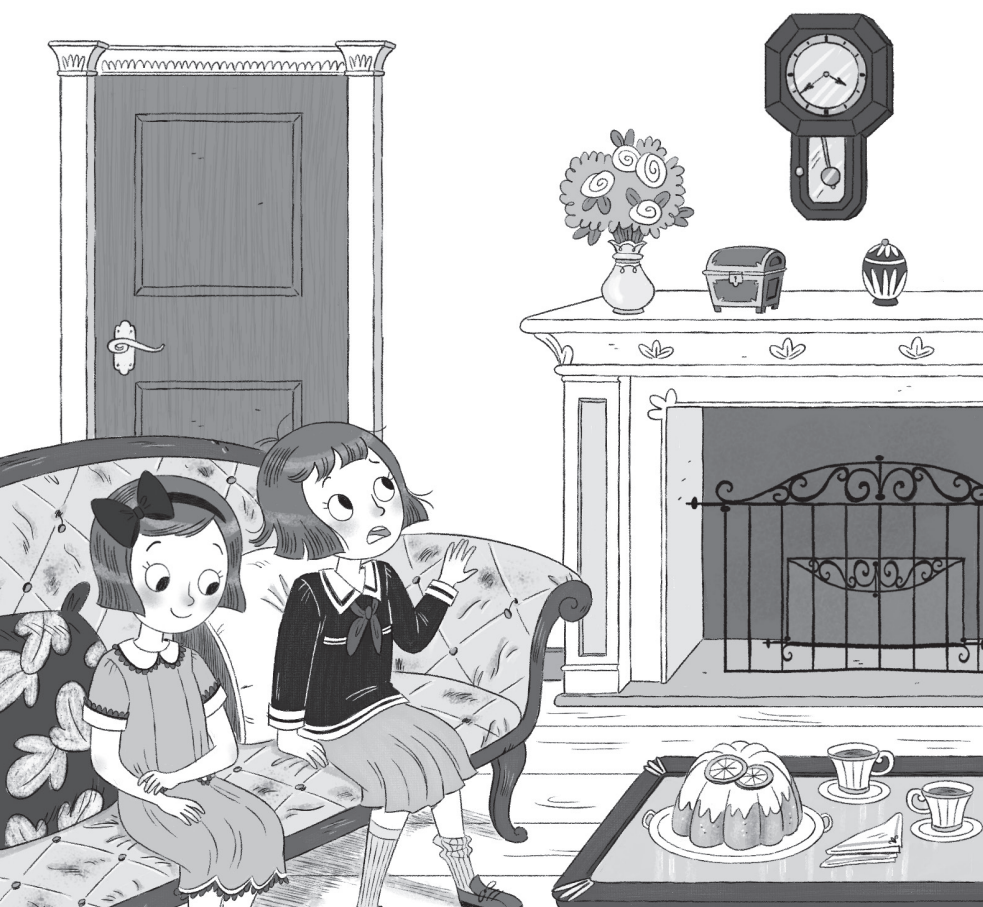

CAPITOLUL UNU

Agatha nu mergea nicăieri fără caietul ei. La urma urmei, nu știi niciodată când cineva ar putea să spună ceva interesant. Pe de altă parte, sora ei geamănă, Christie, nu ieșea niciodată fără un dispozitiv. La urma urmei, nu știi niciodată când cineva ar putea să spună ceva plictisitor.

Chiar acum, amândouă ar da orice să-și poată băga mâna în buzunar. Stăteau în sufrageria primitoare a familiei, împreună cu mama lor, Clara, cu vecina în vârstă, doamna

Trellis, și cu mirosul îmbietor de chec cu lă-mâie făcut în casă. După părerea lui Christie, checul era delicios, iar familia ei – o companie plăcută. Totuși, doamna Trellis era, fără îndoială, cea mai plictisitoare persoană care se născuse vreodată. Christie abia se abținea să nu-și scoată giroscopul de jucărie. Aruncă o privire spre ceasul din sufragerie, agățat

deasupra șemineului alb, și rămase șocată: trecuseră doar douăzeci de minute de când sosise doamna Trellis. N-avea cum să meargă bine. Avea să-l desfacă mai târziu și să verifice. Era aproape sigură că, de această dată, urma să-l pună la loc cum trebuie.

Între timp, Agatha stătea pe canapeaua roasă, lângă sora ei, și asculta cu toată atenția conversațiile adulților. Spera că avea să rețină măcar o parte, pentru a-și nota mai târziu. Visa să devină scriitoare, deși nu era deloc bună la scris dialoguri. Nici să vorbească cu oamenii nu-i prea ieșea. După cum remarcă sora ei geamănă, cele două lucruri păreau să se lege între ele.

— Draga mea Agatha! izbucni doamna Trellis din fotoliul ei cu spătar înalt, de lângă șemineu.

Agatha tresări. Doamna Trellis avea probleme cu auzul, ceea ce făcea ca vocea ei să răsunе uneori mult prea tare.

— Ăăă... da, doamnă Trellis? răspunse Agatha.

— Ești o fată atât de cuminte. Îmi aduci aminte de mine, când eram de vârsta ta. Pe atunci, copiii trebuiau să fie văzuți, nu și auziți.

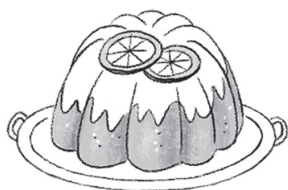
— Am putea să nu fim nici văzute, nici auzite, dacă ni s-ar da voie să ieșim în grădină, mormăi Christie printre dinți.

— Ce ai spus? întrebă doamna Trellis, cu o privire bănuitoare.

— Ei bine, lucrurile s-au mai schimbat de-atunci, spuse mama, puțin prea tare. Suntem, totuși, în secolul douăzeci! Aș rata o mulțime de lucruri interesante dacă fetele mele n-ar vorbi cu mine. De exemplu, zilele trecute, Christie mi-a arătat un truc tare simpatc cu trusa ei de chimie...

— Așa, deci? zise doamna Trellis, pufnind ușor. Mă rog, nu e treaba mea cum vă creșteți fetele, doamnă Parker, însă joaca cu

substanțele chimice nu mi se pare o ocupație prea potrivită pentru o domnișoară.

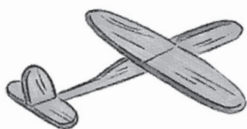

— Nu, într-adevăr, spuse mama, căreia nu-i păsa deloc dacă pasiunile fetelor ei erau sau nu „potrivite” pentru o domnișoară. Mai doriți o prăjitură, doamnă Trellis? Chrissie, fii drăguță.

Christie sări de pe canapea și îi întinse plattoul cu prăjituri. Femeia cu păr cărunt luă o bucată cu o politețe rece. Părerea ei despre cele două surori era clară și imposibil de schimbat: pe Christie nu o plăcea, fiindcă tot intra în grădina ei după planorul de lemn sau după câte un măr căzut. Pe Agatha o simpatiza — tocmai pentru că nu făcea astfel de lucruri.

— Oricum, ar trebui să vă spun de ce am trecut pe la voi fără să anunț, zise doamna Trellis.

Christie se încordă, pregătită să audă o plângere.

*A văzut creanga ruptă din
măr, se gândi ea, morocănoasă.*

Totuși, spre surprinderea ei,
femeia se întoarse spre sora ei geamănă.

— Am o surpriză grozavă pentru tine,
Agatha! zise ea, zâmbind larg.

Apoi îi aruncă o privire înțepătoare lui
Christie, de parcă o provoca s-o întrebe de ce
nu e și ea invitată.

— Mulțumesc, doamnă Trellis, spuse
Agatha, întrebându-se ce însemna, de fapt, o
„surpriză grozavă” în viziunea acestei femei.

— Îmi amintesc că mama ta spunea că vrei
să devii scriitoare. Ei bine, o bună prietenă
de-ale mele, care e în vizită pe aici, dă mâine o
mică petrecere cu ceai. Și ghici ce? Unul dintre
invitați e un scriitor celebru! M-am gândit că
ți-ar plăcea să vii.

— Ooo!

Chiar părea ceva distractiv... dacă doar ar
fi avut curajul să le vorbească.

— Minunat! spuse mama lor. O să fie pal-pitant, așa-i, Aggie?

— Mă tem că e un scriitor modern, cu po-vești destul de... senzaționale, adăugă doamna Trellis cu o undă de regret în glas. Poate că n-ai auzit de el. E scoțian. Cu domnul Fleming acolo, va fi o invazie scoțiană în toată regula. Oricum, îl cheamă sir Conan Doyle.

Agatha aproape că se înecă cu bucata de pră-jitură. Conan Doyle? Sir Arthur Conan Doyle? Autorul aventurilor cu Sherlock Holmes? Chiar fusese invitată să-l întâlnească pe ma-estrul misterelor? Cu greu putea să-și creadă urechilor.

— Știu, spuse doamna Trellis, luându-i șocul drept oroare. Nu e dintre clasici, ca Austen sau surorile Brontë, dar, la urma urmei, cei mai buni scriitori sunt morți cu toții. Aș înțelege dacă n-ai vrea să vii.

— Nu, răsuflă Agatha. Vă rog, mi-ar plăcea enorm să vin.

*„Cine ți-a dat sendvișul acela a făcut-o cu intenție.
A vrut să-i saboteze cercetarea domnului Fleming.”*

Gemelele Christie și Agatha sunt cât se poate de diferite: uneia îi place să se cațere în copaci, alteia, să citească aventurile lui Sherlock Holmes, visând ca într-o bună zi să devină scriitoare. Dar când, pe neașteptate, ambele surori sunt atrase într-o dispariție misterioasă a unui sendviș prețios, care îi implică pe sir Alexander Fleming și pe nimeni altul decât pe sir Arthur Conan Doyle, ele își unesc forțele și își pun la bătaie talentele și intuiția ca să rezolve cazul.

O aventură haioasă, manierată și frumos ilustrată,
pentru micii detectivi în devenire,
dar nu numai!

7+

ISBN: 978-973-128-984-7

www.edituracorint.ro